

PIOSENKA POLSKIE TAŃCE NARODOWE

śl. i muz. Anna Żdżyłowska



Krakowiak pędzi drogą, dogonić go nie mogą
Hop! Cwałuje wielce! (Klask) zaklasnął w ręce!
Ciii...!!!

Bo obudzisz kujawiaka, co w spokoju drzemie,
W głowie mu melodie płyną, jak sto chmur po niebie.

A obok rozpędza powoli się...
Wiruje, wiruje, zaraz wciągnie mnie!
To sprawka oberka – całe zamieszanie!
Nic tylko się kręcić chciałby, mości Panie!
Oj szybko, oj szybko świat aż zawirował,
Oberek szczęśliwy „W to mi graj!” Zawołał.
Zaraz, zaraz! _ _ _ Trochę wolniej! _ _ _
Teraz ciutkę też dostojniej!

Bo to mazur, ach, dumnie na salony wchodzi,
I akcentem poczęstuje, tańczą starzy, młodzi.
Ach! Ognisty to popis! Wielkie widowisko!
Już mazura czas pożegnać skłonił nam się nisko.
A ukłony także lubi wielki pan polonez.
Idzie za nim pochód długi, bez pośpiechu, oj, bez!
Czasem koło, czasem tunel, mosty i obroty.
Wielki bal bez poloneza to, jak nic, kłopoty!
I tak tańczą nasze polskie tańce narodowe.
Každy inny, każdy piękny, każdy równy sobie.
Poznać je to wielka wiedza, mówię Ci to szumnie.
Opowiadaj o nich wszystkim, nieś tradycję dumnie!

ORGANIZATOR:



Rzeczpospolita
Polska

Sfinansowane przez
Unię Europejską
NextGenerationEU



PARTNERZY:



gdańskie
wydawnictwo
oświatowe

